

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/306/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812206488
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812206488.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Andreja Šalatu v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45535108, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36862711, proti žalovanému H. S., S.. XX.XX.XXXX, M. XXX XX R., O. Č.. XXXX/XX, t.č. nachádzajúcemu sa na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom JUDr. Lubomírom Ďuričekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Rožňava, Námestie 1. mája č. 2, o zaplatenie 47,80 € istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 10C/106/2012-30 zo 31.7.2012

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil, že nepriznáva žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 47,80 € s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 47,80 € od 06.08.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia, lebo Slovak Telekom a.s. zmluvou zo dňa 16.12.2011 postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému vedenú pod č. 1.91391365 v žalovanej výške. Poukázal na skutočnosť, že dňa 06.06.2008 žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. Zmluvu o pripojení č. 2915445, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas dohodnuté poplatky. V prípade nedodržania zmluvných povinností bolo povinnosťou žalovaného uhradiť dohodnutú zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu a žalovaný nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho došlo k prerušeniu služieb poskytovaných žalovanému, vznikol právnemu predchodcovi nárok na vymáhanie zmluvnej pokuty od žalovaného. Žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 7906567889 na sumu 47,80 €, ktorá bola splatná 05.08.2009, pričom žalovaný nevykonal žiadnu ani čiastočnú úhradu pohľadávky. Nezaplatením faktúry v lehote splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostala vo vzťahu k žalobcovi v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasledujúcich O. z.

Súd dokazovaním zistil, že z faktúry č. 7906567889 zo dňa 15.07.2009 splatnej 05.08.2009 vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému sumu 47,80 € z titulu zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností a súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

Citoval súd § 544 ods. 1,2,3 O.z., ďalej § § 53 a ods. 1 § 545a O.z. a dôvodil, že s ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.), lebo ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Preto zamietol žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku uplatňovanú v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 O. z. a v kontakte a v konkrétnom prípade dotácia predstavovala sumu 33,18 € a preto má žalobca nárok na náhradu škody vo výške poskytnutej dotácie.

Súd dôvodil, že žalobca v konaní nepreukázal, že mu žalovaný spôsobil škodu, ako to má na mysli ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Žalobca v konaní nepreukázal, že by mu vznikla škoda protiprávnym konaním žalovaného. V dodatku k zmluve o pripojení sa nič neuvádza o tom, že by akciový mesačný paušálny poplatok poskytnutý žalovanému bolo potrebné splatiť tak, ako to prezentuje žalobca. Sám žalobca, resp. jeho právny predchodca v dodatku určil cenu mesačného paušálneho poplatku vo výške 355,80 Sk, za takúto cenu ho poskytol a preto nemôže následne si uplatňovať škodu vo forme nejakej dotácie, ktorú mal poskytnúť na zľavnený mesačný paušálny poplatok.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. alebo zmenil podľa § 220 O.s.p. a vyhovel návrhu v celom rozsahu s priznaním úrokov 9 % zo sumy vo výške 47,80 € za obdobie od 28.8.2009 do zaplatenia, ako aj zaviazal k náhrade trov konania žalovaného (nesprávne uvedené v odvolacom petite ust. § 212 ods. 4 O.s.p.).

V odvolaní namietal, že žalovaný ako záujemca uzavrel zmluvu s právnym predchodcom žalobcu o poskytovaní služieb podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, išlo o zmluvu o pripojení Z, komunikačná služba sa poskytovala žalovanému, ktorý ju aj mal odoberať a platiť za ňu

riadne a včas poplatky podľa aktuálneho cenníka. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., lebo súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., lebo ide o nesprávne právne posúdenie veci. Neprijateľnosť zmluvnej pokuty a nemožnosť jej moderácie podľa Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy podľa § 53a ods. 1 OZ, čo vyplýva z § 4 ods. 10 zák. č. 250/2007 Z.z., lebo na preukázanie neprijateľnosti podmienky, ktorú dodávateľ používa, má práve slúžiť rozhodnutie akéhokoľvek súdu Slovenskej republiky. Toto ustanovenie, t.j. § 53a ods. 1 OZ má dať len zákonný nástroj na to, aby mohol byť príkladný dodávateľ postihnutý za používanie neprijateľnej podmienky v tzv. predsúdnom štádiu. Okrem toho nesprávne súd poukazuje v odôvodnení rozsudku na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C 6180/10 Banca Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino zo dňa 14.6.2012, lebo právna úprava Španielskeho kráľovstva konania o platobnom rozkaze je odlišná od našej úpravy. Súd je vždy viazaný v zmysle § 172 ods. 9 O.s.p. skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok a v prípade uplatňovania týchto podmienok nevydá súd platobný rozkaz, v tomto nevidí a nesúlad vnútroštátneho práva s právom Európskej únie. Ďalej ak sa považuje podľa právnej úpravy za primeranú sankciu do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov podľa § 3a ods. 3 nariadenia vlády č. 77/95 Z.z., ak sankcie dosiahnu hodnotu poskytnutých peňažných prostriedkov je možné ako sankciu ďalej len uplatňovať úroky z omeškania v zmysle nariadenia, napr. aj v sume poskytnutých peňažných prostriedkov 500 € na zaplatenie zmluvnej pokuty môže sa priznať aj suma 500 € zákonných úrokov z omeškania, preto sú presvedčení, že uvedenú právnu úpravu ohľadne prijateľnosti sankcie za poskytnutie finančných prostriedkov je možné primerane aplikovať aj pre prípady poskytovania mobilného zariadenia telekomunikačným operátorom, lebo je toto mobilné zariadenie fakticky financované a poskytnuté za výhodnú cenu a ide o prvotný náklad žalobcu, ktorý sa vráti žalobcovi až prostredníctvom postupných platieb a plnení ... Žalobca si v uvedenom prípade neuplatnil zmluvnú pokutu až v takej výške, ako by mu prípadne podľa ust. § 3a nariadenia vlády umožňovalo, a preto sa domnievajú, že ním uplatňovaná zmluvná pokuta nemôže byť neprijateľná. Ak zákonodarca určil, že sankcia môže byť ešte vyššia, v takom prípade nepodávali odvolanie proti nepriznaniu zvyšku zmluvnej pokuty, lebo to nepovažovali za potrebné.

Odvolací súd postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania), preskúmal rozsudok v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a zistil, že rozsudok je treba potvrdiť podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p., lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci a odvolací súd sa s odôvodnením rozsudku v celom rozsahu stotožňuje, lebo dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvádzané žalobcom v odvolaní, ktoré boli známe už v konaní pred súdom prvého stupňa a na ktoré tento súd vzal zreteľ.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom možno vo všeobecnosti rozumieť taký jeho postup, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu O.s.p. priznáva a ktorý sa prejavil už v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní.

Podľa § 157 ods. 2 veta druhá O.s.p. súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V odôvodnení rozsudku sa súd presvedčivo vysporiadal s námietkami a výhradami žalovanej, ktoré v konaní a pred súdom uvádzala. Správne vyhodnotil jej vyjadrenia vo vzájomnej súvislosti aj s ďalšími vykonanými dôkazmi, čo je zrejmé z obsahu spisu.

V konaní nebola zistená žiadna vada uvedená v § 221 ods. 1 O.s.p., v dôsledku ktorej bolo potrebné rozsudok zrušiť, keďže rozsudok spĺňa náležitosti riadne a presvedčivo odôvodneného rozsudku, pričom nebolo zistené, aby žalovaným bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom, t.j., že procesný postup súdu alebo jeho rozhodnutie by boli také, že ich v dôsledku by nemohol uplatniť svoje konkrétne procesné práva priznané jej Občianskym súdnym poriadkom.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom a to v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, lebo príčinou nesprávnych skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že buď súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov, ide tu o situáciu keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula a nie je v danej veci ani logický rozpor v hodnotení dôkazov príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p., preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je treba uviesť, že každý súd a každý právny poriadok v rámci Európskej únie musí dohliadať na zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti, samozrejme aj súd prvého stupňa rešpektoval toto právo a keďže existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky, je odôvodnene očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré majú svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. V súlade s uvedeným správne súd prvého stupňa poukázal na § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. a zvýraznil súlad nielen ako prejav rešpektu k právu a hodnotám právneho poriadku, ale aj vzal zreteľ na súlad s povinnosťou odbornej starostlivosti podľa § 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z.z.. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách musí sa vžiť do informovanosti spoločnosti a možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa vo vzťahu k nadnárodným korporáciám a súkromným spoločnostiam vo vzťahu k právnenému predchodcovi žalobcu, ako aj k žalobcovi, zároveň naznačuje obrovskú nerovnováhu v právnych vzťahoch zo strany spotrebiteľa. Preto je možné dosiahnuť len vonkajším zásahom do právnych vzťahov medzi týmito spoločnosťami a spotrebiteľmi pri každom zistení neprijateľnosti podmienky uvedenej vo všeobecných obchodných podmienkach. Správne súd prvého stupňa aj citoval povinnosť súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov pri použití judikatúry Súdného dvora Európskej únie, lebo „členské štáty musia zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 ods. 1 Smernice).

Napokon sám žalobca, resp. jeho právny predchodca v dodatku určil cenu mesačného paušálneho poplatku vo výške 355,80 Sk, a za takúto cenu ho poskytol, čo zvýrazňuje následok, že už v budúcnosti nemôže si uplatňovať škodu vo forme nejakej dotácie, ktorú mal poskytnúť na zľavnený mesačný paušálny poplatok.

Preto bolo potrebné rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný v odvolacom konaní nemal úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalobca si ich náhradu neuplatnil, preto mu ich náhrada nebola priznaná.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.